

give regeringen mandat, når den kommer med sine forslag til Folketingets Europaudvalg. Men som forslaget ligger her, mener vi, det er alt for bastant og alt for firkantet til at kunne bruges til noget som helst konstruktivt i forhandlingerne.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten, som jo har vist – og det vil jeg gerne sig tak for – at SF og Dansk Folkeparti støtter vores beslutningsforslag, og at det i hvert fald på nogle punkter også finder støtte i regeringspartierne, selv om regeringspartierne har nogle forhandlingstaktiske årsager til, at de forholder sig lidt tøvende over for forslaget.

Ministeren ville gerne have et rummeligt forhandlingsmandat. Jeg synes på den anden side, det er meget vigtigt at få fastslået en smertetærskel, for hvis det er rigtigt, som fru Anne Bastrup siger, og som jeg altså også har hørt, foregår der altså nogle kompromisforhandlinger i øjeblikket, som bestemt ikke på alle punkter går i den rigtige retning. Det handler f.eks. om formulering af undtagelser fra offentlighed, og her synes jeg, det er væsentligt at få gennemgået meget præcist, hvornår vi kommer i den situation, hvor det samlede resultat er så dårligt, at det vil være at foretrække, at der ikke bliver vedtaget en ny offentlighedslov.

Der er en vis offentlighed i dag. Den er ikke tilfredsstillende, men det skulle jo nødvendigvis ender i en situation, hvor det, der bliver vedtaget, bliver værre end det, vi har nu. Det kan vi rent faktisk risikere, og derfor vil jeg gerne støtte den fremgangsmåde, som fru Charlotte Antonson, hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Anne Bastrup har fremført som en mulighed: når vi får papirerne fra Parlamentet og ser de ændringer, Parlamentet ønsker, og som åbenbart ikke længere er så gode, som vi kunne have ønsket, tager vi en drøftelse på grundlag af selve forordningen, som den ser ud på det tidspunkt. Det kan jo give en yderligere afklaring.

Jeg er meget enig med hr. Thulesen Dahl i det synspunkt, at man ikke skal kunne hemmeligholde et dokument, bare fordi man på forhånd har besluttet, at det er hemmeligt, eller fordi det tilhører et sagsområde, hvor alt bliver hemmeligstempelt. Sådan er det faktisk heller ikke i

NATO. Jeg har i hvert fald i USA fået papirer med konkrete oplysninger om atomvåben. Der har været enkelte sætninger, som amerikanerne har slettet efter nøje vurdering, men i USA er det faktisk sådan, at selv et dokument om atomvåben principielt er offentligt tilgængeligt, men at der kan være ting i det, som ud fra en meget nøje, konkret vurdering bliver slettet.

Jeg synes ikke, det er smukt, at vi i Europa har offentlighedsregler, som er væsentlig ringere end dem, man har i USA. Jeg har faktisk ved flere lejligheder måttet henvende mig i Washington for at få oplysninger om NATO-forhold, som jeg ikke kunne få her i Europa, fordi vi bortset fra Sverige er så lukkede i Europa, som vi faktisk er. Derfor synes jeg, at princippet om, at der f.eks. må gennemføres generelle Solana-undtagelser, og disse såkaldte sikkerhedsregler, som ministeren omtalte, er noget lumske noget. De sidder med det i Ministerrådet, men vi andre har ikke rigtig mulighed for at finde ud af, hvad det egentlig handler om. Det burde vi nok have noget mere orientering om, for her indfører man altså regler om klassifikation af dokumenter.

Så siger ministeren, at umiddelbart har det ikke noget med aktindsigt at gøre, for der kan godt være et klassificeret dokument, som man kan søge aktindsigt om. Så skulle man jo for det første vide, at det findes, og der vil være en tendens til, at når man først har hemmeligstempelt et dokument, vil der være en modvilje mod at udlevere det til en, der søger aktindsigt.

Så er jeg bange for, at det, man kalder Ministerrådets sikkerhedsregler, er noget snavs, man er i færd med at håndtere. Det, der gør mig betænkelig, er, at så sætter man det på dagsordenen for ministerrådsmøderne, og så bliver det taget af dagsordenen, og vi får ikke rigtig nogen orientering om det i Folketingets Europaudvalg. Det er noget mystisk noget, og det bryder jeg mig altså ikke om, især ikke når det handler om en diskussion om offentlighed. Det er derfor, vi har medtaget punktet om, at der ikke skal indføres regler om klassifikation af dokumenter.

Jeg håber, at vi på baggrund af denne debat kan få udformet et dansk forhandlingsgrundlag, som betyder, at hvis det går, som fru Anne Bastrup frygter – og som jeg også frygter – så vil Danmark ikke underskrive noget, som i realiteten bliver dårligere end det, vi har i dag.

Jeg vil slutte her, men jeg vil sige tak for debatten, fordi jeg synes, der er kommet nogle gode synspunkter frem. Alle partier har jo sagt, at de går ind for en øget åbenhed, og det synes